

Nr. 958

Su schwätze mir

Dä wäisse Kiddel

■ Von Katharina Schaaf

Et Schängelsche hat och en Tante
met der verstieht dä Klain sich good.
Hat säine Alldaach Ecke, Kante,
dann weiß die Tant' emmer en Rot:

Ä gieht nämlich net geer zom Dokder
och net fier Zuckerstain on Geld.
Dobäi wierd ä emmer verstockter
dä „Bangschesser“ es kaine Held.

Die Ängst vur su em „wäisse Kiddel“
es bäi däm Kerlsche riesegruuß!
Moss ä doch mol zom Dokder „Piddel“
huckt ä nur bäi der Tant' off'm Schuuß.

On die verzeehl: „Erwachsene Mensche
die sen metonner och recht bang,
däte am leefsde noch am Hännsche –
erledije ‚dä Praxisgang‘.“

„Dä Dokder es doch kaine Henker,
streck däm ruhisch die Zung e'raus.
En ‚Knaatschpidder' micht sich nur kränker,
nau säi scheen stell, mach dir nix draus.“

„Has dau kain Ängst vur'm Dr. ‚Piddel‘?“,
et Schängelsche en Froch jetzt stellt.
Die Tant' säht: „Nää, och net vur'm Kiddel,
nur vur däm neue ‚Entrittsgeld‘!“

Katharina Schaaf
3.7.2004